

tagasi. Üue wåraw, mis andis tarale, ei olnud flinggis. Tasaste astub tema ligi waatama, ja — ennâe! tûdruf oli lehmad åralúpsnud ja andis parajaste hea åmbri täie piima oma emale, kes kùlas elas. Peetet ruttab naesele kohe teada andma mis ta oli nânud, ja pôdrab warbal astudes toa poole. Aga laust mõõda tõtates kuuleb tema sealt fahinat, ja läbi ukse nâab ta, et sulane puistab pâilisele kaerad kotti, mis pidid hoostelete saama! Suurt wiha täis astub ta tupu, ja fîsendades kâsib ta naest, et ommiti ju peaks sângist tõusma, fest et wargad kannavad nende wara majast âra. Maene kaa waledaste sângist wâlja ja riidis. Tûdruku ja sulase ajasid silmapilk teenistusest, fest et ilmus, kuida need ju mitmest ajast warga kîmbus olnud.

Peremees ja perenaene wôtsid nûud enesele nôuuks igapâlw esimesed olla jallal; ja mis nemad etewôtsid pidada, seda nemad kaa tegid täis. Mees ful pûudis

weel ajuti walget warblasi tâhele panna, aga enamiste töö sekts ei annud aega, fest nûud oli temal palju tellata majas ja õues ja wâljas. Ei ta pea kaa enam ei vodanudki ime lindu, fest et nende majas kâsid asjad ammugi jálle parema poole ja wara kosus pâlw pâlwalt.

Mõne aasta pârast juhtus wana sôbr Kalles jálle nende taluse tulema ja leidis pererahwa rôõmsa ja tâulise sùdamega Jumalat füitwa. Siis Peeter ful tõstis esite sôrme kui âhwardades Kaarli poole, aga kohe kaa parkus temale kât ja tânnas sôbra, kes teda oli kâskinud walget warblast wahtiida.

Ühe silmaga tûdruf.

Ühe weikese jõe kaldal olid ligistiku kahewabadiku saunad, ja iga sauna ümber oma aed ja wâhelane pôllumaa. Majakesed olid ful ligi sôbrad, aga majarahwas ise ei olnud mite täied sôbrad. Sedä tunnis-